

Psykopater udgør en risiko for vor eksistens! Tyskland må træde ud af Nato! Af Helga Zepp-LaRouche

I betragtning af den politiske orientering hos den nye regering i Berlin virker det næsten udsigtsløst at kræve en øjeblikkelig tysk udtrædelse af Nato. Men hvis Olaf Scholz mener det alvorligt med den embedsed han aflagde for to dage siden ved sin tiltræden som forbundskansler, nemlig at han vil dedikere sin "kraft til gavn for det tyske folks vel, virke til gavn for det og beskytte det mod ulykker", så bør han øjeblikkeligt igangsætte denne udtræden. For i Nato og frem for alt i USA og Storbritannien er der indflydelsesrige kræfter, der af geopolitiske grunde leger med Tysklands og derudover også med hele menneskehedens eksistens. Den virkelige årsag til dette globale militære spil med musklerne på flere fronter er af det nyliberale systems forestående kollaps, som man prøver at tilsløre med en kompleks konfettiregn af antirussiske og antikinesiske beretninger.

Gennem flere uger har man opbygget et scenarie i medierne om en påstået forberedelse fra russisk side af en militær invasion i Ukraine, og Avril Haines, chefen for USA's nationale sikkerhedstjeneste, har endda forsøgt at overbevise Nato-ambassadørerne i Bruxelles om det, selv om det udtrykkeligt er blevet tilbagevist af Rusland. Uger igennem har man gennemført en række provokationer som for eksempel en Nato-manøvre, hvor man gennemspillede et atomangreb på Rusland, og hvor amerikanske fly nærmede sig 20 km til den russiske grænse, såvel som droneangreb i Østukraine og provokerende "orienteringsflyvninger" i Sortehavet.

Rusland har beskyldt Nato for at have overtrådt flere "røde

linjer" i Ukraine og for ikke at have reageret på klagerne derover. Og op til det af præsident Biden foreslåede virtuelle topmøde mellem Biden og Putin på højdepunktet af spændingerne forlangte Putin retsligt bindende aftaler om, at Nato ikke skulle udvides nærmere mod den russiske grænse, hvilket Biden afviste med, at man ikke accepterede nogle "røde linjer" fra Ruslands side, medens Nato's generalsekretær Stoltenberg betonedede, at Rusland ikke havde nogen ret til at opbygge "indflydelsessfærer".

Midt under de eskalerende spændinger truede vicechefen for det amerikanske senats forsvarsudvalg, senator Roger Wicker fra Mississippi, med et førstehåndsangreb med atomvåben: "Militære aktioner vil sige, at vi overvælder det russiske militær med ødelæggelse, at vi indsætter amerikanske tropper derovre. Vi udelukker ikke et førstehåndsangreb med atomvåben."

Tulsi Gabbard, tidligere kongresmedlem fra Hawaii og pensioneret løjtnant i den amerikanske hær, kommenterede Wickers tirade: "Enhver, der foreslår sådan noget eller bare tager det som en mulighed, må være afsindig eller en sociopat eller en sadist." Dog er Wicker med sine forslag, der ikke blot vil ødelægge det amerikanske folk og hele verden, men også ukrainerne, hvis demokrati, det angiveligt er, der skal beskyttes, ikke noget særtilfælde. Den samme retorik kommer både fra demokrater og republikanere i Kongressen, fra administrationen og medierne, fra de samme neokonservative og neoliberale kræfter, der trak landet ind i regimeskiftskrigen i Irak, Libyen og Syrien.

Man kan kun give Tulsi Gabbard ret. Den der gennem de sidste år har fulgt den stadigt eskalerende propaganda mod Rusland og Kina fra hele det amerikanske politiske spektrums side, bliver mindet om det udsagn, at den, som guderne vil ødelægge, ham driver de først til vanvid.

Indholdet af den to timer lange samtale mellem Biden og Putin er endnu ikke offentliggjort. Dog optog Biden kontakt med fire

Nato-partnere angående kravet om en retsligt bindende aftale og lovede yderligere rådføringer med alle Nato-landene. Og naturligvis kender alle Europas regeringer den sande historie om det af Victoria Nuland understøttede kup i Ukraine i februar 2014, om Stephan Banderas nynazistiske gruppes rolle i kuppet og løgneren om Putins påståede besættelse af Krim, som i virkeligheden var en afstemning af Krims befolkning om, at de i betragtning af naziterroren i Kiev foretrak at tilhøre Rusland. Måske ville det være på tide, at de europæiske regeringer indrømmede sandheden om hændelserne i Ukraine, som de naturligvis var meddelagtige i gennem deres sammenslutninger, frem for at den tredje verdenskrig bryder ud på grund af en falsk historie om Putins påståede aggression.

Men selv om den akutte krigsfare kan svækkes midlertidigt – Biden taler om at udskyde Ukraines medlemskab af Nato ti år – så vedvarer den akutte fare for en ny verdenskrig.

Det anden farecenter, hvor en krig kan opstå og udvikle sig, er atomprogrammet i Iran og Trump-administrationens opsigelse af JPCOA-aftalen. Selv om CIA-chefen William Burns netop har bekræftet, at sikkerhedstjenesten ikke på nogen måde er bekendt med, at Iran skulle arbejde på et atomvåbenprogram, så ser Israel også en fare i det civile atomprogram – som Iran har fuld ret til at udvikle i følge folkeretten – sådan som Israels forsvarsminister Benny Gantz understregede det under sit nylige besøg i Pentagon, hvor den amerikanske forsvarsminister Austin bekræftede, at USA var fast besluttet på at hindre Iran i at anskaffe sig atomvåben.

Men den farligste situation er uden tvivl konflikten mellem USA og Kina om Taiwan. Efter at verden har nærmet sig faretruende mod den tredje verdenskrig på grund af tilspidsningen af forholdene i Ukraine, udtalte en række amerikanske politiske eksperter – og dette er nyt – sig om den amerikanske sædvane med at iscenesætte falske begrundelser for militære operationer. Således henviste den tidligere diplomat Peter Van Buren til eksplosionen af krigsskibet USS Maine i

Havanas havn i 1898 (hvilket var anledningen til den spansk-amerikanske krig, og ikke var noget terrorangreb, men en eksplosion i selve skibet), til begivenheden i Tonkin-bugten, hvor USA fik et påskud til at påbegynde til længe planlagte vietnamkrig, og naturligvis til Irak-krigen i 2003, hvor alle de indblandede på forhånd var klar over, at påstanden om masseødelæggelsesvåben var en løgn, sådan som Nancy Pelosi indrømmede det offentligt.

Angående Kina skriver Van Buren: "Den næste krig ser ud som om den leder efter en årsag." Eftersom Kina vægrer sig ved at marchere ind i Taiwan og dermed give USA en grund til at virkeliggøre sin krigsfeber, så er et oprustningskapløb inden for overlydsvåben blot det mindste problem. "Men hvad hvis USA allerede er fast besluttet på en virkelig krig og blot søger efter en troværdig årsag?", spørger Van Buren og udtaler dermed det, der for længst er blevet indlysende. Kan man antage, at disse og flere andre begivenheder "under falsk flag" er de vestlige regeringer og partier velkendte? Bortset fra måske et par uerfarne partimedlemmer – afgjort! Derfor er de folk, der har deltaget i præsident Bidens "Demokrati-topmøde", som snarere burde kaldes et hyklertopmøde, nogenlunde lige så troværdige som organisatorerne af de berygtede "tæppe-busture", hvor godtroende pensionister pådattes plystæpper som "ægte persiske tæpper".

For ideen om, at det drejer sig en alliance af "gode kræfter", et værdifællesskab, der går ind for menneskerettigheder og frihed, mod de "onde", der undertrykker deres befolkninger, er et blikfang, hvor de udstyrer et fordærvet produkt med kosmetiske indgreb og udbyder det til salg.

Senest efter at den amerikanske administration og dens "forbundsfæller" har efterladt Afghanistan i en absolut katastrofal tilstand efter 20 års krig og har tilbageholdt penge, der tilhører afghanerne, og dermed forstærket den værste humanitære katastrofe på planeten, hvor 24 millioner

mennesker trues af sulte- og kuldedød, bør ingen af disse agtværdige demokrater mere tage ordet menneskerettigheder i deres mund. Snarere bør man nævne de millioner af sårede, døde og flygtninge, som de endeløse, på falsk grundlag opbyggede krige har frembragt. Og hvad med Julian Assange, hvis eneste forbrydelse var at have afdækket krigsforbrydelser? Han bliver myrdet med juridiske midler i verdensoffentlighedens påsyn.

Man kunne forlænge denne liste med endnu mere: EU's krigeriske tilbagedrivelsespolitik mod flygtninge, der blot er flygtninge, fordi de er ofre for de "endeløse krige". Flygtningelejrene, som pave Frans har sammenlignet med koncentrationslejrene, følgerne af Klaus Schwab-typernes malthusianistiske politik, der anser forsøgene på at overvinde fattigdommen for den største trussel mod "klimaet", og derfor har kvælet enhver udvikling med deres betingelser gennem årtier?

Sammenlignet hermed tager de "enevældige" regeringers succeshistorier sig ikke så dårligt ud. Kina har ikke blot befriet 850 millioner mennesker af sin egen befolkning fra dyb fattigdom og for første gang gjort det muligt for udviklingslandene at overvinde fattigdom og underudvikling. USA har ud af en befolkning på knap 330 millioner mennesker næsten 800.000 corona-døde, medens Kina med 1,4 milliarder mennesker har under 5000 døde. Måske – dette kunne de europæiske tæppesælgere jo engang prøve at tænke over – er menneskeliv mere værd for de "enevældige" regimer.

I Tyskland burde vi virkelig tænke indgående over, at det at forblive i en militærpagt, der i et krisetilfælde vil medføre vor udslettelse, måske ikke er så god en ide alligevel. Der eksisterer virkelig et alternativ til konfrontationspolitikken hos Nato, der siden 1991 faktisk er forældet. Der må oprettes en international sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til alle staters sikkerhed.